

sat i Skat, kan det ikke nytte, at man klager, medmindre man er sat over 50 pCt. for højt i Skat, hvorimod Regeringen og Udvalget nøjes med 25 pCt. Vort Forslag er det, som Folketingskommissionen vedtog i Fjor, og vi tro, at det er ganske nødvendigt at fastholde de 50 pCt. Vi ere ellers bange for, at Selvangivelsen bliver illusorisk. Der vilde nemlig paa dette Punkt kunne være en Fristelse, navnlig for de handlende, der et enkelt Aar kunne tjene en meget stor Indtægt. En Grosserer kan ved heldigt Børsspil tjene 200,000 Kr.; vi have set det i Kjøbenhavns Skattebog, at det ene Aar har en Købmand staaet i Skat for 200,000 Kr. og det andet Aar for 800 Kr. Nu vil altsaa Fristelsen netop for de Folk og de Indtægter, som der er særlig Grund til at ramme, være særlig stor, naar de ved et heldigt Børskup faa en stor Fortjeneste. I saa Fald ville de undlade at gøre Selvangivelse, naar vi ikke have den tvungne Selvangivelse. Derimod vil de altid bruge Selvangivelse, naar de have jævne Indtægter eller Indtægter under det almindelige. 50 pCt. forekommer os derfor at være det allermindeste, som man maa gaa til for at tillade Indsigelser. Sætter man Grænsen allerede ved 25 pCt., ere vi bange for, at Selvangivelsen vil blive illusorisk. Vi ere der i det heldige Tilfælde at være i Overensstemmelse med den parlamentariske Kommission, og det forekommer os at være urigtigt at give efter over for Landstinget paa dette Punkt. Lad os se, hvorledes Landstinget vil stille sig. — Under Nr. 31 stille vi et Ændringsforslag om at indføre Skattemærker. Det er jo i Reglen det, der anføres som Fordel ved de indirekte Skatter, at de betales i smaa Bidrag, medens de direkte Skatter skulle have den uheldige Side, at man maa indbetale dem paa en Gang i større Portioner. Det er da saa heldigt, at man kan forene den formentlige Fordel ved de indirekte Skatter med de direkte Skatters andre betydelige Fordele, idet man gennem Skattemærkerne kan betale de direkte Skatter i ganske smaa Portioner à 10, 25 Øre osv. — Nr. 35 er en direkte Følge af Nr. 23. — Under Nr. 36 stille vi endelig Forslag om, at Lovforslagets Titel skal forandres til: „Forslag til Lov om personlige Skatter til Staten“, hvilket er nødvendigt, naar man indfører Arveafgiften under denne Ramme. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale de af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 11te Valgkreds og mig stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

N. Andersen: Den ærede Ordfører begyndte sin anerkendelsesværdig korte Tale med en Ytring, der gik ud paa, at nu er det endelig kommet dertil, at alle Partier i dette Ting have sluttet sig til Tanken om at beskatte Indkomsten efter stigende Skala. Det er for saa vidt rigtigt; jeg gør ikke fra min Side nogen Indsigelse derimod. Jeg har ikke i Udvalget modsat mig, at vi bleve staaende paa Princippet Beskatning af Indkomsten efter stigende Skala, men jeg maa dog med Hensyn til hvilken som helst Forandring, som man mulig vilde tænke paa at indføre i den stigende Skala, som der her er foreslaaet, og som i og for sig maa siges at være moderat, forbeholde mig min fri Stilling. Jeg har for saa vidt ikke noget Ønske om at komme bort fra Princippet om at beskatte Indkomsten efter en stigende Skala, som jeg er og altid har været enig i, at en Indkomstskat bør falde tungest paa dem, der have bedst Raad til at svare den, men jeg har ikke været fuldt enig i, at man skulde konstruere en Indkomstskat saaledes, som det her er gjort. I de Aar, jeg har haft med Skatteforhold at gøre, har jeg altid benyttet en degressiv, en faldende Skala, og den anser jeg for at være den retfærdigste, som det vilde være heldigere her at gennemføre end den foreslaaede; men, som den ærede Ordfører nævnte, har jeg ikke villet lægge Lovforslaget nogen Hindring i Vejen og derfor afholdt mig fra at gøre nogen som helst Indsigelse mod den stigende Skala, som Lovforslaget har optaget. Jeg har ligeledes ønsket, at man kunde have enedes om en Forandring i det Skattebeløb, der skal opkræves gennem Formue- og Indkomstskat, at det kunde være blevet sat noget lavere, og at saa til Gengæld Skatten paa faste Ejendomme var bleven sat noget højere. Det er nemlig min Overbevisning, at man derved i væsentlig Grad vilde have lettet disse Lovforslags Gennemførelse, men da der ikke i Udvalget var nogen som helst Tilbøjelighed til at slutte sig til denne Betragtning, har jeg heller ikke paa dette Punkt fundet Anledning til at gøre noget Skridt, der maaske kunde forsinke Forslagets Fremme. Jeg maa imidlertid ogsaa i den Henseende forbeholde mig min fri Stilling, for saa vidt der under Sagens videre Behandling skulde komme noget andet frem, end hvad der nu foreligger.

Med Hensyn til de Ændringsforslag, der ere stillede, dels af mig alene, og dels